

ת"פ 13923/07/13 - מדינת ישראל נגד גיל חיים הררי, ג.ה צובע ישראל בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 13923-07-13 מדינת ישראל נ' הררי ואח'

המאשימה	בפני בעניין: כבוד השופט עידו דרזיץ מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מסורי נגד 1. גיל חיים הררי 2. ג.ה צובע ישראל בע"מ הנאשמים ע"י ב"כ עוה"ד ציוני וזייד
---------	--

גזר דין בעניין הנאשמים 1 ו-2

ההליכים - ההרשעה והסדר הטעון:

1. הנאשם היה בתקופה הרלוונטית לאישום הבעלים והמנהל הפעיל של הנאשמת, חברה שעסקה בתחום עבודות הגבס והצבע, ואינה פעילה עוד כיום.
2. הנאשמים הועמדו לדין בכתב אישום שהוגש ביולי 2013 ותוקן מעת לעת, וביום 16.3.15 הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון דיוני (ללא הסכמה לעונש) בעבירות הבאות:
 - א. מסירת ידיעה, דו"ח או מסמך כוזבים בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) בצירוף סעיפים 117(ב)(3) ו-119 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1976 [14 עבירות];
 - ב. ניכוי מס תשומות ללא מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) בצירוף סעיפים 117(ב)(3) ו-119 לחוק הנ"ל [14 עבירות];
 - ג. שימוש במרמה או בתחבולה, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) בצירוף סעיפים 117(ב)(3) ו-119 לחוק הנ"ל [14 עבירות];
 - ד. הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [שתי עבירות];

ה. שימוש במרמה או בתחבולה, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה הנ"ל [שתי עבירות];

3. במסגרת ההסדר, שנכרת לאחר שנשמעו ראיות התביעה ועדות הנאשם, הוסכם על דחיית הדין לתקופה שתאפשר הסרת המחדלים. כמו-כן, לבקשת ההגנה ועל-אף התנגדות התביעה, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן.

4. לאחר שהוסרו המחדלים בנוגע למס הכנסה ובמע"מ והתקבל התסקיר מיום 7.10.15, עתרה התביעה לענישת הנאשם על-דרך מאסר בפועל בן 24 חודשים, לצד מאסר מותנה וקנס של 200,000 ₪. התביעה עתרה כי על הנאשמת, חברה שאיננה פעילה עוד, יוטל קנס סמלי של 1,000 ₪.

מעשי הנאשמים:

1. בתקופה הרלוונטית לאישום, בין השנים 2008-2009, במסגרת פועלו בנאשמת, השתמש הנאשם ב-14 חשבוניות מס כוזבות [להלן - החשבוניות הכוזבות], שבגינן לא בוצעה עסקה או ניתן שירות.

2. בנוסף, הנאשם השתמש בהסכמי עבודה, אישורי ניכוי מס במקור, אישורים על ניהול פנקסים ורשומות של חברות אחרות, כדי ליצור מצג כוזב של קשר עסקי בין הנאשמת לבין אותן חברות.

3. הנאשם כלל את 14 החשבוניות הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת בסכום כולל של 2,458,017 ₪ כשם התשומות הנדרש בגין הוא 329,864 ₪, וזאת במטרה להגדיל במרמה את הוצאות הנאשמת ולהקטין במרמה את תשלומי המס שלה.

4. בכל אחת משתי שנות המס בתקופה הנ"ל פעלו הנאשמים במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק או להשתמט מתשלום מס באופנים אלה:

א. הנאשמים ניכו מס תשומות בדו"חות התקופתיים של הנאשמת באמצעות 14 החשבוניות הכוזבות, שבגינן לא בוצעה כל עבודה ולא ניתן כל שירות, ובכך הכינו וניהלו ספרים כוזבים;

ב. הנאשמים מסרו ידיעות כוזבות למנהל מע"מ וניכו מס תשומות בדו"חות התקופתיים למע"מ בסך של כולל של 329,864 ₪ ללא מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ;

ג. הנאשמים מסרו תרשומות כוזבות לפקיד השומה, בכך שכללו את החשבוניות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וכך הגדילו את הוצאות הנאשמת;

5. מעשי הנאשמים בוצעו בנסיבות מחמירות המתבטאות בתכנון המוקדם, ההיקף הכספי, השיטה, התחכום והנזק שנגרם לקופת המדינה.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם בעניין הנאשם:

1. **מעשי העבירה - "אירוע אחד":** אף שמדובר על מעשים שהתפרשו לאורך שנתיים, וביצוע עבירות מס מסוגים שונים, יש לראות בכלל המעשים "אירוע אחד", שכן מדובר במכלול אחד של פעולות, המאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד, בפגיעה באותם ערכים ובגרימת הנזק המצטבר. כך עולה ממבחני הפסיקה, ובוודאי ממבחן "הקשר ההדוק" הבוחן את אחדותה של התכנית העבריינית גם בהתפרשות המעשים לאורך זמן (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מ.י. (2014), דברי הש' ברק-ארז; ע"פ 5834/13 פלוני נ' מ.י. (2014), לעניין עבירות חוזרות בטווח של שנים). ייקבע אפוא מתחם עונשי אחד לכלל הפרשה.

2. **הערכים המוגנים** בעבירות המס לסוגיהן הם שמירתה של הקופה הציבורית, החיונית למימון פעולות המדינה, הגנה על מנגנון גביית המיסים והפגיעה בשוויון בין אלו המשלמים ביושר מס אמת לבין המתחמקים ממנו.

3. **מידת הפגיעה בערכים אלו** היתה ניכרת ומשמעותית, כשמדובר בביצוע חוזר ונמשך ובסכומים ניכרים. יש להדגיש, כי הנאשמים פגעו בשתי מערכות מס שונות שאת פעולתן שיבשו ובאמצעות פגיעה זו הפיקו רווח שבאי-תשלום מס אמת.

4. **הנזק הישיר שנגרם** היה ראשית לכל חסרון המס שלא שולם, אך גם הפגיעה והעיוות שנוצרו במנגנון גביית המסים. ניתן לומר שהנזק מוצה במלואו עקב פעולותיהם הנפסדות של הנאשמים. הנאשמים הסירו את המחדלים לאחר ההגעה להסדר; אולם, הסרת המחדל איננה נסיבה מנסיבות העבירות, שהושלמו חודשים ושנים לפני תשלום המס, ולכן אינה מהווה שיקול לקביעת מתחם העונש ההולם (והשוו סעיף 25 לעפ"ג 14-01-15273 צבי נ' מ.י. (2014)). הסרת המחדל מקומה בין הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, בהיותה ביטוי של חרטה ושל מאמצי הנאשם לתיקון ולפיצוי (סעיף 40ג(ב)ל חוק העונשין הנ"ל; סעיף 5 לע"פ 2407/05 מן נ' מ.י. (2005)).

5. **התכנון** היה ממהות העבירות - שימוש שיטתי וסדור בחשבוניות מס, אשר הופקו על-ידי גורמים, איתם לא בוצעה כל עסקה, כדי להתחמק מתשלום מס אמת. אם לא למותר לציין, כל אחת מהחשבוניות היוותה נקודת זמן שאחריה או לפנייה יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו.

6. **מדיניות הענישה** שמוכתבת על-ידי בית המשפט העליון היא ברורה, עקבית ונחרצת, ולפיה בנסיבות מעין-אלו לא ניתן להימנע מעונש מאסר, לצד קנס גבוה. ככלל, הענישה הנוהגת אכן עוקבת אחרי הנחייה זו.

אמנם, ניתן למצוא גזרי דין לא-רבים שבהם ניתנו עונשים מתונים החורגים מהמדיניות הנ"ל, אך זאת בעיקר בשל נסיבות שאינן קשורות לעבירות ואינן משפיעות על קביעת המתחם (וראו דברי הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' מ.י. (2013)).

כידוע, ניתן להביא פסיקות מכאן ומכאן, המכוונות-לכאורה לכאן או לכאן, ואין במקרה דנן תועלת רבה ברשימות ארוכות של גזרי-דין[1]: זאת, משום שהקו הפסיקתי הברור העולה ממקרים הדומים במקרה דנן הינו של עונשי מאסר, בין-אם על-דרך כליאה-ממש ובין-אם על-דרך עבודות-שירות, לצד קנסות גבוהים.

7. בעניינו של נאשם 3 בפרשה דנן, שהורשע בעבירות דומות בקשר ל-47 חשבוניות כוזבות, בסכום כולל של 3,336,723 ₪, כשמש התשומות הנדרש בגין הוא 454,508 ₪, וכשהעבירות בוצעו במהלך שלוש שנות מס - נקבע מתחם עונשי של מאסר בפועל בין תשעה לבין עשרים וארבעה חודשים, ולצדו קנס שגובהו בין 30,000 ₪ לבין 150,000 ₪, כענישה עיקרית. ההפרשים המשמעותיים בין כמות החשבוניות, גודל הסכומים ומשך הזמן, בין מעשי הנאשם דנן למעשי הנאשם 3, יצדיק קביעה פרופורציונאלית של מתחם העונש ההולם, לפי העקרונות של אינדיווידואליות הענישה ואחידות הענישה[2].

8. לפיכך ייקבע בעניינו של הנאשם מתחם עונשי של מאסר בפועל בין שישה חודשי מאסר, שניתן לרצותם גם בעבודות שירות, לבין 18 חודשים, ולצדו קנס שגובהו בין 30,000 ₪ לבין 150,000 ₪, כענישה עיקרית.

עונשו של הנאשם לא יחרוג ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כל עילה להחריג עניינו של הנאשם ממתחם העונש שנקבע.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - קביעת עונשו של הנאשם במתחם:

1. הנאשם, יליד 1967, כבן 48, נשוי ואב לארבעה ילדים (ובהם תינוק), עובד כיום בתחום הגבס באמצעות חברה אחרת. לפי תסקיר שירות המבחן ומוצגי ההגנה, הנאשם למד משפטים ואף כתב ספרים בנושא ליקויי בנייה - אחד מהם כבר בשלבי הוצאה לאור.

2. הנאשם ומשפחתו עתידים להינזק חמורות מעונש מאסר בכליאה, וכך גם החברה שבבעלותו ועובדיה - כשמונים במספר - כפי שהעידה עדת ההגנה גב' נוי.

3. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והסיר מחדליו, במאמץ ניכר. אמנם, כבר נפסק שהסרת המחדל איננה "טובה" שעושה הנאשם למדינה אלא ביצוע חובתו; וכן שאין להפריז במשקלה-לקולא של הסרת מחדל; אך

עידוד הסרת המחדלים על-דרך הקלה מידתית בעונש הוא אינטרס ישיר של הציבור, וכך גם נלמד מרוחו ומלשונו של תיקון 113 המתייחס במפורש למאמצי תיקון ופיצוי.

4. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ביחידה מובחרת, ופרט לעבירות מס, ניהל אורח חיים תקין ויצרני, על-בסיס מערכת ערכים נורמטיבית. על-אף חומרת המעשים והישנותם, יש לתת משקל הולם לאורח חייו הנורמטיבי והיצרני של הנאשם.

5. לחובת הנאשם הרשעה קודמת רלוונטית, משהורשע בשנת 2014 בעבירות דומות אותן ביצע בשנים 2003-2007. על הנאשם נגזר עונש של שישה חודשי עבודות-שירות, מאסר מותנה, קנס בסך ₪ 40,000 והתחייבות להימנע מעבירה. עם-זאת, יש לתת משקל לכך שהעבירות בתיק דנן היו למעשה המשך של העבירות באותו תיק, וכלל לא ברור מדוע פוצלה התקופה לשני כתבי אישום, שהוגשו שניהם לאחר תום תקופת העבירות הכוללת - אחד ב-2011 ושני ב-2013, ועוד יצוין שהנאשם ביקש לאחד המשפטים. מכל מקום, אין עניינו במצב בו נאשם כבר הורשע בעבר, נענש ושב לסורו.

6. עוד יינתן משקל-מה לחלוף הזמן: אף שהתביעה לא השתתה בהגשתו של כתב האישום, חלפו שנים מביצוע העבירות ועד היום, שנים בהן פעל הנאשם בדרך נורמטיבית ולא חזר לבצע עבירות.

7. עונשו של נאשם 3 נגזר לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך ₪ 100,000 ועונש זה אושר בערעור.

8. לנוכח המקובץ לעיל, יש לקבוע את עונשו העיקרי של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, באופן שירוצה על-דרך עבודות-שירות, לצד קנס ממשי. בכך יינתן הביטוי הנכון והצודק למכלול הנסיבות, לרבות ההרשעה הקודמת וההסרה המאוחרת של המחדל - ולא למותר לציין, שבסיום שמיעת הראיות צומצם כתב האישום באופן משמעותי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר, שירוצו על דרך עבודות שירות, החל מיום 11.2.16 ב"בית נועם" בקרית אונו. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודה, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר על דרך כליאה. תשומת לב הנאשם להוראות שבחוות דעתו של הממונה.

ב. מאסר על-תנאי בן תשעה חודשים למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק מע"מ או פקודת מס הכנסה שהנה פשע.

ג. מאסר על-תנאי בן ארבעה חודשים למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק מע"מ או

פקודת מס הכנסה שהנה עוון.

ד. קנס בסך 80,000 ₪ או שמונה חודשי מאסר נוספים תמורתו. הקנס ישולם בשמונה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.2.16. מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי.

על הנאשמת 2 ייגזר העונש המוסכם-למעשה:

קנס בסך 1,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.2.16.

עותקי גזר הדין יישלחו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשע"ו, 06 ינואר 2016, במעמד הצדדים.

[1] וראו דברים לעניין זה בעפ"ג 4459-04-15 מ.י. נ' בראונר (2015), ע' 11;

[2] בעניינו של הנאשם 1 הוסכם שמדובר בחשבונות 'זרות' ולא 'כוזבות', אך נתון זה לא הובא בחשבון כנסיבה מקלה ולא השפיע על העונש;